

Κώστας Σπαρτινός

ΔΩΜΑΤΙΟ II

(παραλλαγή)

Έντεκα καὶ μισή
 ὦρα ὕγρη
 βαθεῖα μὲς τὸ σεγτόνι
 μὲ τίς σκνίπες
 δαγκώνω
 τὸ καλῶδιο
 τὰ δόντια μου
 θαφτήκανε χρυσά
 οἱ ρῶγες της
 μαυρίζουν

στὰ χέρια της κρατοῦσε
 ὦρα πολλή
 ἓνα κλειδί
 τώρα τὸ ἔχει ἀφήσει
 ἐπάνω στὸ κουτί
 μὲ τίς σφυρίχτρες

ξάφνου
 σηκώνεται στὰ γόνατα
 πετάει πίσω τὰ μαλλιά της
 εἶναι στητή
 καὶ ἄγρια
 καὶ στὸ δωμάτιο
 βουλίζει
 ἐκκωφαντικά
 ἓνας γνώριμος
 ὕμνος —
 ἡ ὄψη σου κι ἡ κόψη σου
 μὲ βιά μὲ μαχαिरώνουν

ἔχω δεχθεῖ
 κατάστηθα
 τὸ χτύπημα
 κι ἀρχίζω
 νὰ τὴ γαργαλάω
 τρελλὰ
 κι ἐπαναληπτικά
 ὁμολογουμένως
 σὰ μηχανικὸ παιχνίδι
 νὰ πυρπολῶ
 ἰδιαιτέρως τίς ἐρωτογόνες ζῶνες της
 ἐνῶ αὐτὴ
 οὐρλιάζει
 χτυπιέται καὶ
 ἀπλώνεται σὰν
 κόκκινη σημαία

ὦρα ὕγρη
 βαθεῖα
 μὲς στὸ σεγτόνι
 ἀκίνητος ἐγὼ
 κι αὐτὴ
 δὲ σταματᾷ
 νὰ βομβαρδίζει
 μὲ γυάλινες χάντρες τρυφερότητας
 ποὺ σημαδεύουν
 μὲ μελανὰ ἀχνάρια
 τὸ κορμί

ΠΑΙΔΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΓΙΑ ΕΝΑ ΤΡΙ-
ΚΥΚΛΟ

Ἀκόμα αὐτὴ τὴν ἀνοιξή τοῦτο τὸ κα-
 λοκαίρι
 τὸν ἄλλο τὸ χειμῶνα
 τὸ σαράβαλο
 τὸ τρίκυκλο
 θὰ μεταφέρει ἐπιπλα στὰ γιορτινὰ ντυ-
 μένα.

Βόλτα σὸν ἥλιο

προικιά καὶ κουρελόπανα
 νὰ στολιστεῖ ὁ κόσμος μας
 στὴ σκοτεινὴ του τρύπα.

Ο ΦΑΡΟΣ

Εἶμαι ὑπέρσχος ὑπέρλαμπρος ὑπερού-
 σιος
 φώναξε
 ἐραστής τοῦ πάθους —
 ὁ πόθος ἀκονίζει τὸ δέρμα μου
 κι αὐτὸ ἀστράφτει
 σὰ λεπίδα ξυριστική.

Μπαίνοντας μὲς στὸ φωτισμένο καφενεῖο
 ἔπεσε ἀπ' τὸ ταβάνι
 καὶ τὸν πλάκωσε
 ἓνα ἀπὸ κείνα τὰ παράξενα θηλαστικά
 τὰ πελώρια
 ποὺ αἰωροῦνται ἄσκοπα
 σὰν ἀχρησιμοποίητα πολύφωτα
 καὶ τὰ φωνάζουν
 φάλαινα φώκια ἢ φανή
 φάρο στὴν ἔρημο
 ἢ φάτνη.